

Dimensioner end denne. Dér kan Formandens Plads hæves uhyre højt op over Talerens, dér træder det ubehagelige ved at have Formanden ligebagved ikke frem paa samme Maade som her. Jeg vil derfor henstille, at det tagés under Overvejelse, om man ikke kunde anbringe en nogenlunde stor Tribune og lade ogsaa Taleren faa Plads paa den. Formodentlig maatte Formanden saa have en Midterplads, hvor han var noget højere oppe end Taleren, og maaske kunde saa Sekretærerne anbringes paa den anden Side. Jeg synes, vi paa den Maade kommer nærmere til den Form, som anvendes i Almindelighed, hvor man paa een Gang har en Dirigent og en Taler paa en Tribune.

Jeg skal hermed anbefale at stemme for Ændringsforslaget. Men selv om dette forkastes, anbefaler jeg at stemme for den endelige Beslutning om Indførelsen af en Talerstol.

Ivar Berendsen: Jeg vil begynde med at sige til den meget ærede Ordfører (Effersøe), at jeg sætter megen Pris paa den Maade, hvorpaa han fører denne Debat. Det fremgaar af hans Ord, at han har forstaaet — hvad ogsaa er Sagen —, at Mindretallets Ændringsforslag og Flertallets Forslag kun er to forskellige Maader, hvorpaa det samme Resultat søges fremkaldt, og at man ganske nøgternt kan afveje, hvilken af disse to Maader der er den bedste. Af det nye i den Bemærkning, den ærede Ordfører fremkom med, var der egentlig kun eet Punkt, som indeholdt en Realitet, nemlig det, som angik Formandens Forhold til Medlemmerne, og dér mener jeg ganske vist, at det af mig stillede Ændringsforslag er i nærmere Overensstemmelse med Forretningsordenen end Flertallets Forslag. Hvad der i Forretningsordenen staar om Formandens Forhold til Medlemmerne, er — ud over den ganske almindelige Bemærkning i § 4, at Formanden leder Forhandlingerne i Tinget og sørger for, at god Orden vedligeholdes — optaget i §§ 28—34, og dersom ærede Medlemmer vil gaa samtlige disse Paragraffer igennem, vil de se, at ifald Flertallets Forslag gennemføres, vil det blive det eneste Sted, hvor Forretningsordenen giver Formanden en Indflydelse, ja en overvejende Indflydelse, paa et enkelt Medlems egne Beslutninger. Hvad Formanden har i Kraft af alle disse Paragraffer, er en Indflydelse og en overvejende Indflydelse paa Tingets Afgørelser. Dels kan han selv træffe Afgørelsen og faa den

billiget af Tinget, dels kan han sige: Dette er min Opfattelse, jeg ønsker at kende Tingets Stilling dertil. Men for saa vidt Flertallets Forslag gaar igennem, vil det blive den eneste Bestemmelse i Forretningsordenen, hvorefter Formanden med Bemyndigelse fra selve Forretningsordenen lægger sin Vægt paa et enkelt Medlems Afgørelse af sine egne Sager, og det er netop det, jeg har villet afværge. Den ærede Ordfører, der er Formand for Udvalget for Forretningsordenen, vil vide, at under de meget indgaaende Drøftelser, vi har haft om dette Spørgsmaal, har dette hele Tiden været Anstødsstenen, der gjorde, at vi ikke har kunnet komme ovenens om et Ændringsforslag, der gik nogenlunde i Retning af det nu af mig fremstillede. Der var et Øjeblik i Udvalget — det kan jeg nok sige uden ellers at komme ind paa Enkeltheder — begyndende Udsigt til Enighed, men det var dette Forhold mellem Formanden og Medlemmerne, som hindrede det. Dette være sagt i Tilslutning til det, som det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) sagde om dette Punkt: at det ikke bør være de skiftende Formænds, men Medlemmernes egen Praksis, som her danner Folketingets Praksis.

Andreassen: Jeg beklager, at den Kendsgerning, at Tinget ved en tidligere Behandling har vedtaget Anbringelsen af en Talerstol, har sat det ellers saa livsglade Medlem fra Middelfart (Slengerik) i saa daarligt Humør, at han ikke mere forstaar en Spøg. Det er virkelig sørgeligt. Hvad jeg sagde om Lighedsprincippet i Forbindelse med den Omstændighed, at jeg er Socialdemokrat, antager jeg, at ærede Medlemmer nok forstod Hensigten med, og det var fuldt berettiget, der var ingen Grund for det ærede Medlem til paa Foranledning af denne Spøg at tale om Tvangslighed og begynde at agere Antisocialist — det ligger jo ellers ikke for det ærede Medlem. Han er jo f. Eks. enig med mig i, at man meget godt kan indføre tvungent borgerligt Ægteskab — derom er, saa vidt jeg ved, hans Parti og mit Parti enige. Der kunde man jo ogsaa tale om Tvangspolitik og Tvangslighed, men det skal jeg lade ligge. Jeg synes, det ærede Medlem skulde forstaa, at hvad jeg har sagt i den Retning, var spøgfuldt — det ærede Medlem kan jo til Tider selv servere en ret kraftig og saftig Spøg, som vi andre, jeg i alt Fald, altid har forstaaet at goutere. Det er det ærede Medlem, der laver et større Nummer ud af denne Sag, end der er